

Andrzej Koch

Obrazy inwersyjne niektórych figur na płaszczyźnie

Acta Scientifica Academiae Ostroviensis nr 35-36, 21-31

2011

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

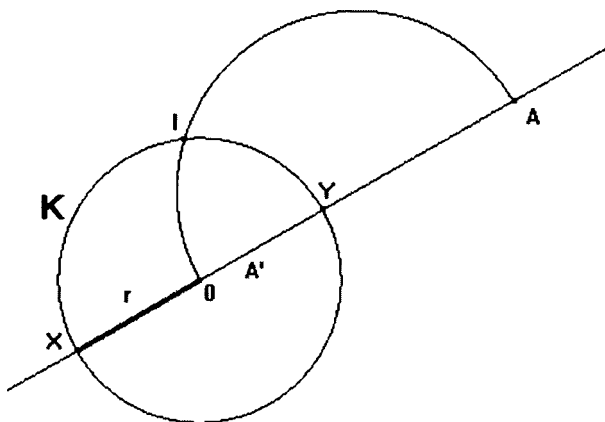
Andrzej Koch

Obrazy inwersyjne niektórych figur na płaszczyźnie

Inwersja definiowana jest jako przekształcenie spełniające następującą relację (rys.1):

$$OA \cdot OA' = r^2 \quad (1)$$

Punkty A płaszczyzny π okręgu K o środku O i zewnętrzne względem niego przekształcone zostają w swoje *obrazy* A' leżące wewnątrz tego okręgu.

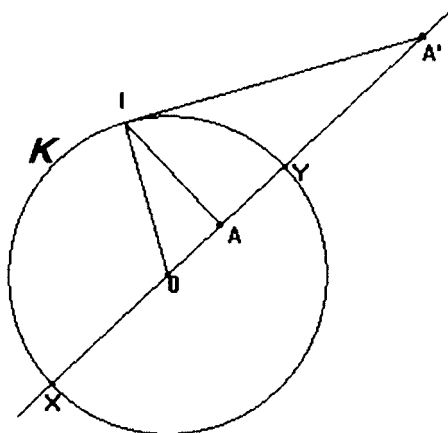
Rys.1

Rys. 1. Obraz A' punktu A zewnętrznego względem okręgu K

Przekształcenie inwersyjne (bez środka O) jest przekształceniem wzajemnie jednoznacznym (odwracalnym), co oznacza, że punkt A jest jednocześnie obrazem punktu A' leżącego wewnątrz okręgu K . Oznacza to także, że podstawa π układu płaskiego $\{A\}$ przekształcona zostaje względem okręgu K w samą siebie. Kwadrat inwersji jest przekształceniem tożsamościowym.

Znanych jest kilka sposobów wyznaczania obrazów A' punktów A . Jeden z nich pokazany jest na rysunku 1. Przez A oraz środek O okręgu K prowadzimy prostą, która przecina ten okrąg w punktach X i Y . Z relacji (1) wynika, że punkty A i A' dzielą harmonicznie średnicę XY . Łuk okręgu o średnicy OA przecina okrąg K w punkcie I , a z kolei łuk IA wyznacza punkt A' na prostej OA . Punkty A i A' stanowią parę elementów harmonicznie sprzężonych względem punktów X i Y .

Rysunek 2 przedstawia jeden ze sposobów wyznaczania obrazu A' punktu A przy założeniu, że ten ostatni jest punktem wewnętrznym okręgu K .

Rys.2.

Rys. 2. Obraz A' punktu A leżącego wewnątrz okręgu K .

Przez A kreślimy prostą AI prostopadłą do XY , a następnie w punkcie I prostopadłą do OI . Ta ostatnia przecina prostą XY w punkcie A' .

Jednym z niezmienników przekształcenia inwersyjnego jest okrąg K , co oznacza, że jeżeli punkty A przynależą do K , to w wyniku tego przekształcenia zachodzi $A = A'$.

Znane własności inwersji skłaniają do wykorzystania tego przekształcenia jako aparatu projekcyjnego odwzorowującego figury F układu płaskiego π w figury F' układu płaskiego π' .

Poniżej przedstawimy obrazy inwersyjne niektórych utworów geometrycznych przynależnych do płaszczyzny π .

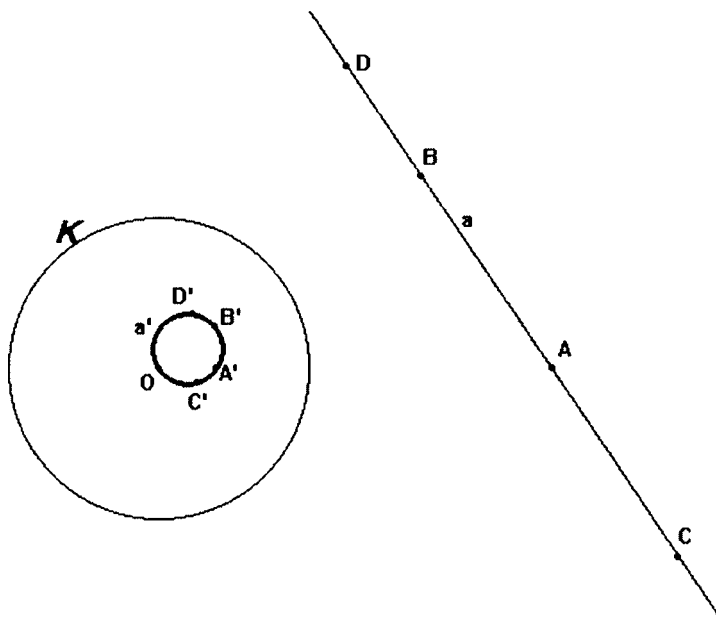
1. Obraz prostej

1. Prosta zewnętrzna względem okręgu K

Na płaszczyźnie π przyjmijmy okrąg K o środku O oraz prostą a zewnętrzną względem K . Weźmy pod uwagę punkt N^∞ prostej a oraz punkty X i Y przecięcia się prostej ON^∞ z okręgiem K . Z relacji

$$(XYON^\infty) = -1 \quad (2)$$

wynika, że obrazem inwersyjnym punktu N^∞ jest punkt O . Ponieważ relacja ta zachodzi dla każdego punktu N^∞ prostych a płaszczyzny π , zatem *obrazy inwersyjne a' tych prostych muszą zawierać punkt O będący środkiem odcinka XY* (rys.3).

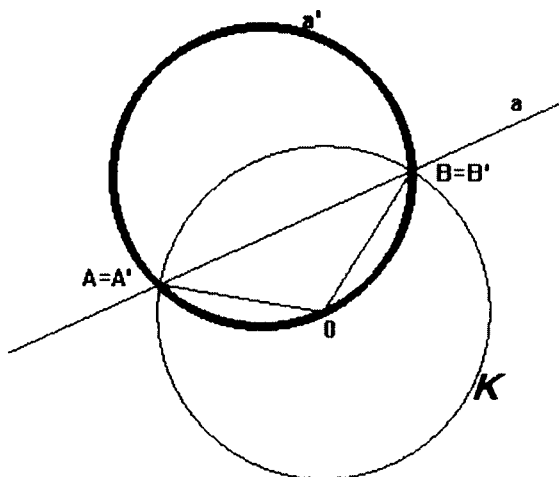
Rys. 3.

Rys. 3. Obraz a' prostej a zewnętrznej względem okręgu K

Na prostej a obierzmy dowolne dalsze punkty A, B, C, D i w sposób pokazany na rysunku 1 znajdziemy ich obrazy A', B', C', D' . Obrazy te wraz z obrazami pozostałych punktów prostej a utworzą *okrąg a' , który jest obrazem prostej a zewnętrznej względem okręgu K* (i na odwrót).

2. Prosta przecinająca okrąg K

Punkty A i B przecięcia się prostej a z okręgiem K są niezmiennikami przekształcenia inwersyjnego, a zatem wraz z punktem O wyznaczają one okrąg a' będący obrazem prostej a (rys.4).

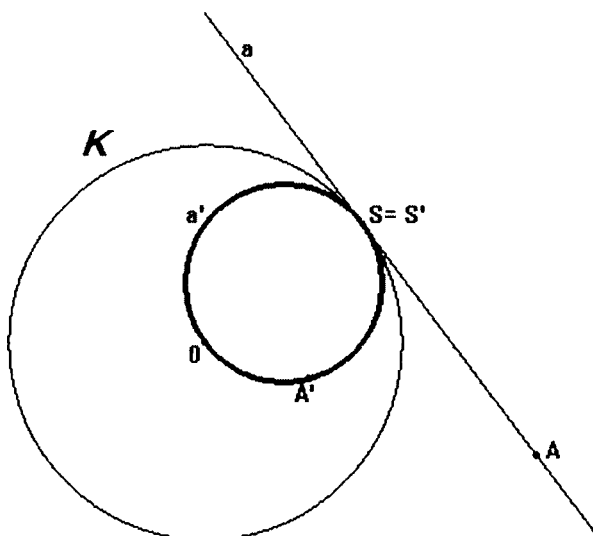

Rys.4.

Rys. 4. Obraz a' prostej a przecinającej okrąg K

3. Prosta styczna do okręgu K

Ponieważ punkt S styczności prostej a do okręgu K jest także swoim obrazem S' wystarczy znaleźć obraz A' dowolnego punktu A prostej a , aby wyznaczyć okrąg a' , który jest obrazem prostej a (rys.5).

Rys.5.

Rys. 5. Obraz a' prostej a stycznej do okręgu K

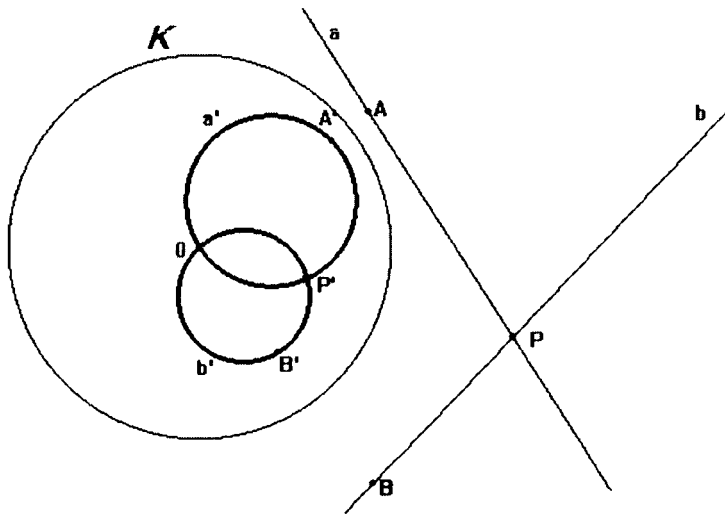
4. Wnioski

Na koniec rozważań dotyczących obrazów prostej w wyniku zastosowania przekształcenia inwersyjnego należy przypomnieć, że prosta przechodząca przez środek O okręgu K i traktowana jako podstawa szeregu punktów jest niezmiennikiem tego przekształcenia, natomiast elementy tego szeregu zamieniają się swymi miejscami. Nasuwa się również oczywisty następujący wniosek: obrazem prostej niewłaściwej płaszczyzny π jest środek O okręgu K . Wreszcie, z opisanych przypadków 1, 2 i 3 odwzorowania prostej wynika, że w tych przypadkach przekształcenie inwersyjne ma charakter kwadratowy.

2. Para prostych

1. Proste przecinające się

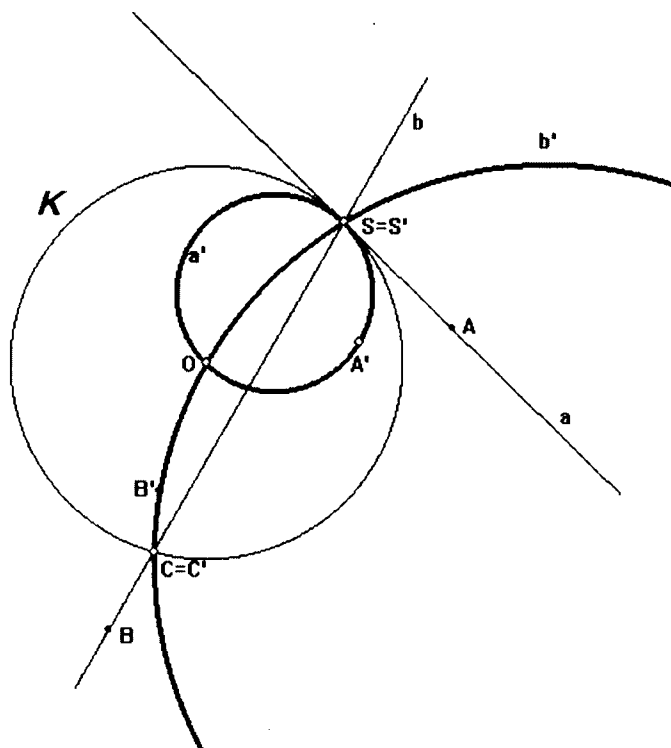
Rysunek 6 przedstawia obrazy a' i b' prostych a i b przecinających się w punkcie P i zewnętrznych względem okręgu K . Ponieważ okręgi a' i b' muszą przechodzić przez punkty O i P' , zatem wystarczy znaleźć obrazy A' i B' dowolnych punktów A i B leżących odpowiednio na prostych a i b , aby wyznaczyć te okręgi.

Rys.6.

Rys.6. Obrazy a' i b' prostych a i b przecinających się w punkcie P i zewnętrznych względem okręgu K

Dla omawianej pary prostych możliwe są liczne przypadki szczególnych położenia. Jednym z nich może być przypadek pokazany na rysunku 7. Punkt $S=S'$ leży na okręgu K i jest punktem przecięcia się prostych a i b przy czym prosta a jest styczna w tym punkcie do K , natomiast prosta b przecina ten okrąg w jeszcze jednym punkcie $C=C'$.

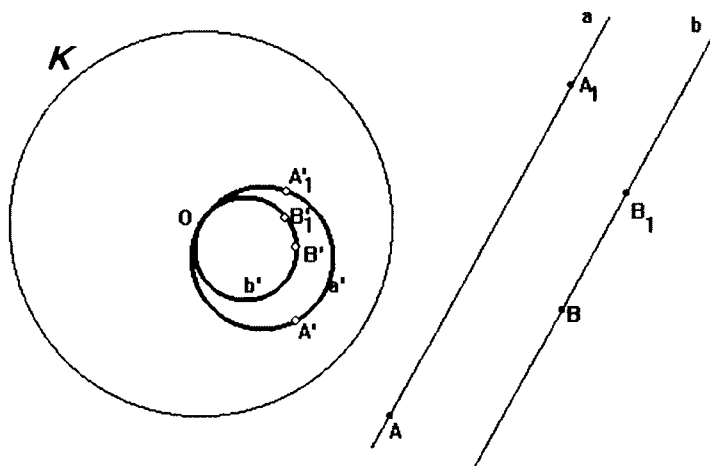

Rys.7.

Rys.7. Obrazy a' i b' prostych a i b przecinających się w punkcie $S=S'$ na okręgu K

2. Proste równoległe

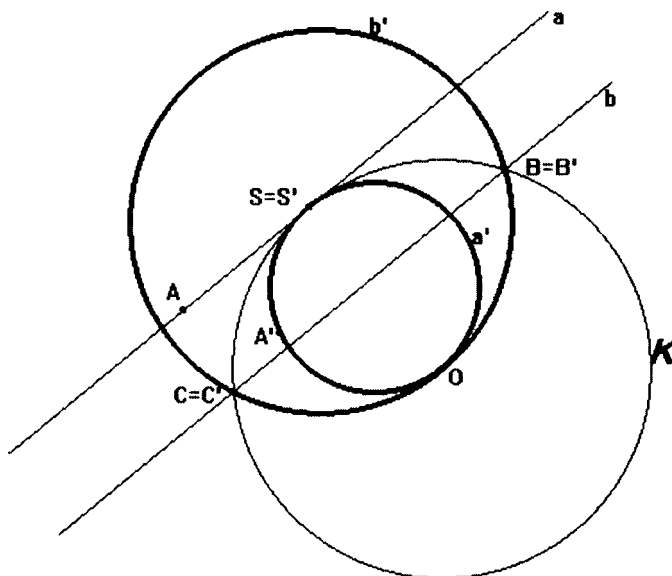
Obrazy a' i b' prostych równoległych zewnętrznych względem okręgu K pokazane są na rysunku 8. Okręgi a' i b' posiadają jeden punkt wspólny, a mianowicie O , który jest obrazem punktu niewłaściwego tych prostych. Podobnie jak w przypadku poprzednim dla omawianej pary prostych możliwe są różne położenia szczególne.

Rys.8.

Rys.8. Obrazy a' i b' prostych a i b równoległych i zewnętrznych względem okręgu K

Na przykład rysunek 9 przedstawia obraz prostych równoległych a i b w przypadku, gdy jedna z nich jest styczna do okręgu K w punkcie S .

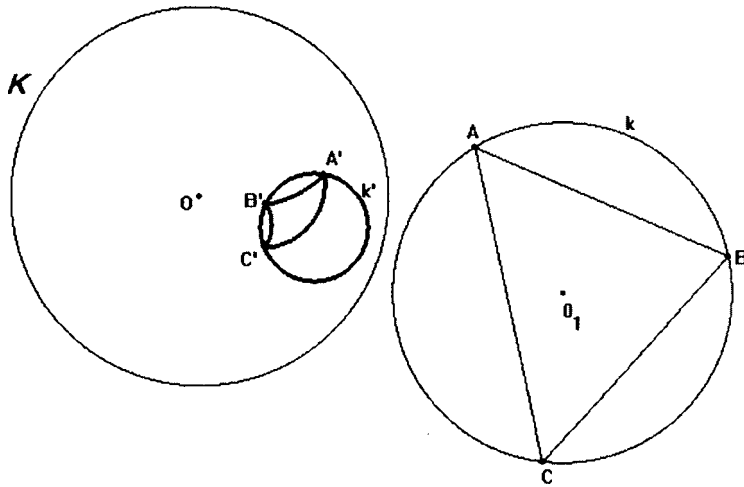

Rys. 9.

Rys. 9. Obrazy a' i b' prostych równoległych a i b , z których a jest styczna do okręgu K .

3. Okrąg opisany na trójkącie

Niech kolejną figurą płaszczyzny π okręgu K będzie okrąg k opisany na trójkącie ABC (rys.10). Jak wiadomo, obrazem okręgu nieprzechodzącego przez środek O jest okrąg również niezawierający tego punktu. Boki trójkąta odwzorowują się w łuki okręgów, z których każdy oczywiście przechodzi przez O .

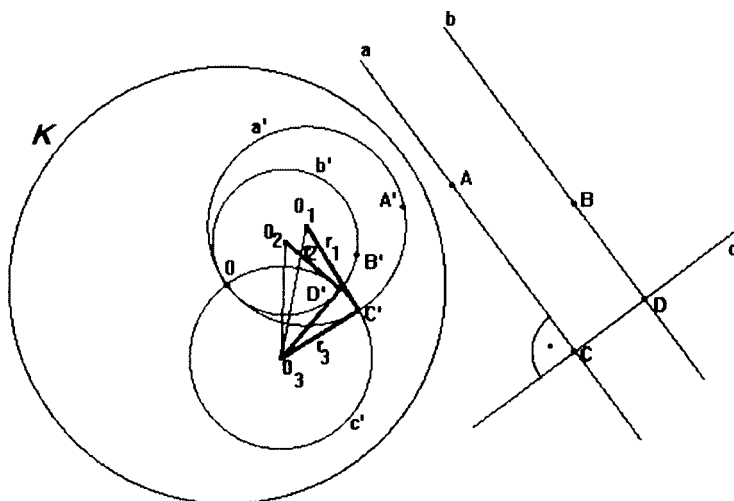

Rys.10.

Rys. 10. Obrazy k' i $A'B'C'$ okręgu k opisanego na trójkącie ABC

4. Konfiguracja dwóch prostych równoległych i prostej do nich prostopadłej

Na płaszczyźnie π okręgu K przyjmijmy dwie dowolne proste a i b oraz prostopadłą do nich prostą c (rys.11). Niech prosta c przecina prostą a w punkcie C , a prostą b w punkcie D .

Rys. 11

Rys. 11. Obrazy a' i b' prostych równoległych a i b oraz c' prostej c prostopadłej do a i b .

Przyjęte proste odwzorowują się w okręgi a' , b' i c' o wspólnym punkcie O , które są dodatkowo określone: punktami A i C dla okręgu a' , B' i D' dla okręgu b' oraz C' i D' dla okręgu c' . Zauważmy, że w punktach C' i D' przecięcia się okręgu c' z okręgami a' i b' promienie $r_1 = O_1C'$ i $r_3 = O_3C'$ oraz $r_2 = O_2D'$ i r_3 są do siebie prostopadłe i styczne do c' i a' oraz c' i b' odpowiednio. Ponadto trójkąty $O_1C'O_3$ i $O_2D'O_3$ są prostokątne, a zatem dwukrotnie znajduje tu zastosowanie twierdzenia Pitagorasa: $r_1^2 + r_3^2 = (O_1O_3)^2$ i $r_2^2 + r_3^2 = (O_1O_3)^2$. Oznacza to, że okręgi a' i c' oraz b' i c' są względem siebie *ortogonalne*.

Literatura

1. Filon L. N. G., *An Introduction to Projective Geometry*, London 1947.
2. Ogilvy C.S., *Excursions in Geometry*, New York 1969.
3. Stark M., *Geometria analityczna*, Warszawa-Wrocław 1951.